

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 48 af Ivar Nørgaard (S), Peter Duetoft (CD), Lone Dybkjær (RV) og Lysholm Christensen (KRF) (se foran)

vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 47 af Lilli Gyldenkilde (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Overførelse af landzonemyndigheden til kommunalbestyrelsen).

Af Aage Brusgaard (FP), Rønholt (KF) og Filt Jensen (V) m.fl.

(Fremsat 22/2 94).

Forhandling

Miljøministeren (Svend Auken):

Da lovforslaget blev fremsat første gang for et år siden af Fremskridtspartiet, afviste jeg det med henvisning til, at jeg ville afvente evalueringen af frikommuneforsøget med overflytning af kompetencen til en række kommuner – en evaluering, som et flertal i Folketinget i 1991 var enige om skulle foretages, når forsøgsordningerne var ført til ende.

I mellemtiden foreligger evalueringen af frikommuneforsøgene med overførelse af landzonekompetencen fra amtsrådene til kommunalbestyrelserne. På baggrund af denne evaluering traf jeg i efteråret 1993 beslutning om, at landzonekompetencen fortsat bør ligge hos amterne, og det var der flere gode grunde til.

Af lovforslaget fremgår det, at det er fremsat for at undgå dobbeltadministration. Ved den nylige revision af lovgivningen på plan- og naturbeskyttelsesområdet blev der fastlagt en klar opdeling af opgaverne mellem amter og kommuner. Denne arbejdsdeling indebærer, at amtsrådene er landzonemyndighed i det åbne land, mens kommunerne er landzonemyndighed i afgrænsede landsbyer og lokalplanlagte

områder i landzonen. På denne måde er amterne ansvarlige for det åbne land og kommunerne for de mere bymæssige områder på landet, hvis de selv ønsker det.

Det er min klare opfattelse, at der ikke kan skabes en meget bedre fordeling af opgaverne. Evalueringen af forsøgene med flytning af landzonekompetencen viste, at ligegyldigt om det er amterne eller kommunerne, der giver landzonetilladelsen, vil den i mange tilfælde involvere begge myndigheder – det hænger sammen med den arbejdsdeling, der også er på andre områder – men den kendsgerning, at nogle opgaver løses af kommuner og andre af amterne, kan vel ikke kaldes dobbeltadministration.

Her i landet har vi valgt at decentralisere mange beslutninger og deres administration, og det er velkendt, at det på en lang række områder kræver, at myndighederne indgår i et tæt samarbejde; det er jo almindelig daglig praksis i alle forvaltninger. Denne arbejdsdeling har også den fordel, at der kan skabes den fornødne ekspertise i de respektive forvaltninger.

For mig at se er der ikke tale om nogen dobbeltadministration, sådan som opgaverne er fordelt mellem amter og kommuner, men om en hensigtsmæssig fordeling af opgaverne, som tjener til, at de løses på den bedst mulige måde; det viste evalueringen af forsøgene med flytning af landzonekompetencen fra amter og kommuner også.

Derfor fastholder jeg min beslutning fra august sidste år om at beholde amtsrådene som landzonemyndighed og må således afvise de tre partiers forslag.

Martin Glerup (S):

Forslaget og navnlig dets begrundelse, dobbeltadministrationen, er ude af trit med virkeligheden. Allerede ved revisionen af planloven i 1991 blev det trukket klart op, at kommunerne har plankompetencen i landsbyerne og sommerhusområderne, mens amterne tager sig af både planlægning og enkeltsagsadministration i det åbne land. Det er en fornuftig arbejdsfordeling, idet der i ca. 40 pct. af landzonestagerne også indgår behandling af tilladelse efter f.eks. naturbeskyttelsesloven.

Kommunerne er jo i forvejen landzonemyndighed i lokalplanlagte områder – dem er der ca. 600 af i Danmark – samt i de knap 1.400